

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

[De Natvrali Ex Vngvivm Inspectione Praefagio comment.]

Baldi, Camillo

[Bononiae], 1629

Notæ à quantitate deductæ. [Cap. XIV.]

urn:nbn:de:hbz:466:1-13286

30 DE VNGIVM PRAESAGIIS.

ge frigidorem, quam sint montana Italiæ, quamuis ibi populus antarticus non eleuetur amplius 42. & 44. gradibus, legi in quam, eos homines esse agrestes, ab omni mansuetudine, atque humanitate remotos, nullas colere societates, solitarios viuere, cum mulieribus quæ sibi occurrunt congregandi, nulla coniunctionis, aut consanguinitatis habita ratione, eosdem ferocissimos esse, vnguibus, & dentibus inter se pugnare; carnes crudas, tum ferinas, tum humanas edere; ex quibus, si vera sunt, inferre forte licebit; loci, cœlique oppositam naturam, ac dispositionem aliquid valere ad oppositā inclinationem, in his qui ibi nascuntur inducendam, sic dicunt Elephantes Africanos timere valde Aethiopicos, neque id alia ratione præterquam natalis soli euenire; Quæ si vera sunt dicemus locum, & cibum nescio quid inclinationis in nobis generare, sed non apparent hæ inclinationes, nisi data occasione exerceantur, & operatione ad actum perducantur; Quod accidit sodalitijs, legibus, & ordinationibus sapientum, quibus docentur homines viuere suauiter, & benigne; Pariter colligere possumus hos omnes cum acutissimos habeant vngues, & quibus in pugnis utantur, apud illos nihil chyromantiam valere, & concludendum erit eosdeni à stellis fuisse desertos, cum omnes inter se sint æquales, nemo diues, nemo rex, aut Princeps nisi qui robustior, & valentior, hic enim cum se se offert occasio, aut quæsito cibo, aut vita alium priuat; hæc igitur ex qualitatibus tangibilibus, non primis tamen, dicta sint accidere hominibus nostrarum regionum.

De notis à quantitate deductis. Cap. XIV.

Quantitas extensionem significat, & id omne cuius pars est extra partem, siue pars parti sit coniuncta, siue separata quantum est; quare duæ sunt quantitatis species. Quorum igitur vngues magni sunt, contingit etiā magnos esse digitos; magnos tēdines, & magna ossa, & propter hoc à pri-

à primordijs crassiorem extare sanguinem; & atrum humorem alios superare, & quoniā magni sunt tendines, & crassior sanguis, etiam substantiam cerebri crassam esse & crassiores spiritus verisimile est; quare homines huiusmodi ad disciplinas, & scientias sunt minus apti; potius ad arma, aut ad artes laboriosas nati; ceterūcosi, & ad seueritatem, & gravitatem compositi. A paruis vnguis oppositum expectabimus, pueriles enim sūt parui vngues, quare & paruos, & teneros arguunt tendines, ergo & non valde robustos; & carnem esse mollem, & fœminiles mores, & conceptus, probabile est etiam ingenium esse aptum, & memoriam ad recipiendum promptissimam, quoniam mollis est cerebri substantia, sed iudeo instabiles erunt, & sibi nusquam constabunt, diruent ædificabunt mutabunt quadrata rotundis ter in die. Vix cum paruitate vnguiū reperitur durities, quod si contigerit, vt aliquando in quibusdem fœminis vetulis, & pumilionibus, obstinati sunt, & pessimi moris, & in instabilitate hanc habent stabilitatem, vt nemini velint morem gerere, & se putent honorabiliors; & meliores, si alijs non parant; timent enim ne propter paruitatem corporis despiciantur; Quod accidit plebeis, & ignobilibus viris, quos si quando fortuna erexerit, vt potestatem habeat supra alios, sunt crudeles, & iniuriosi, tum vt se esse aliquid tibi persuadeant, tum ne quis illos despicere audeat. Nam credunt, quod propter conscientiam sui generis non possint aliter prompte, & libere suum exercere Imperium; Unius et faliter autem vnguis si maior, aut minor iusto fuerit nihil boni presso fert, si quidem præter naturam est; omne autem præter naturam malum. At aurea mediocritas semper est laudabilis, & bona, quare & mediocres vngues inter magnitudinem, & paruitatem sunt laudabiles. Mediocres igitur vngues, & robur mediocre, & ingenium, & iudicium non damnable docebunt; longi, & arcti siue stricti auarum, & aliena per fas, & nefas cupientem dices, neque id iniuria. Nam crescit in longum vnguis, & strictus est, quoniam calor est paruus,

paruus, & materia densa, & durior, cum ergo exit extra, & aeri exponitur, à frigore ambientis cogitur calor, & v nitus fit robustior, quare potest in longum mouere materiam, at non in latum, propterea quod est imbecillior, & materia re bellis. Hacetiam ratione in morbis longis crescunt adolescentuli, facti sicciores, & calore debiliori propter morbus, quo fuere vexati, calor enim & ignis sursum in longum se exprimit, nunquam in latum nisi cum fuerit multus. Auarum hunc vocant hominem, & malis moribus præditum, & aliena appetentem, & iniustitia gaudentem; chyromantæ. Neque breues meliore indicant, eadem enim nota timoris signantur, & furaces dicuntur; & astuti, & quibus, etiam iuratis nihil credere possis; quosdam cognoui, qui breues habebant vngues, attamen latos, qui certe auarissimi erant, & furacissimi; & propter hanc causam saepius inquisiti fuere; propter iniustitiam, & iniurias factas pauperioribus; At se ipsis maiores non attingebant, propter innatum timorem, qui in ipsis eorumque animo, & corpore à principijs internis connascebatur, qui nisi foret, miscerent sacra profanis; Et si in longum, & latum se se exeruerint, & duriores fuerint, & squamosi, iam naturam referent iumentorum, & animalium præcipue imitabuntur prudentiam, & iudicium; Id enim indicat, & sanguinem esse valde crassum, & crassis excrementis plenum, quare & cerebrum tali materia conflatum non poterit ullam habere acrimoniam, prudentiam ullam, neque ullam in actionibus solertiam, & in contemplationibus perspicaciam, & subtilitatem. Vngues qui facile finduntur, & discreti se se offerunt siccitatis indicant prædominium, quare & siccis tendines, & corpus siccus; & cerebrum durius, quid autem siccitas in nobis, & in cerebri substantia significet satis supra dictum est. Chyromantæ de magnitudine, & paruitate eorumque continuitate, aut fissione admodum pauca afferunt, quod sciam, quæ talia sunt; paruos, & duros vngues rapaces, & crudeles homines significare, duros, & qui ad rixas prompti sint, & ad homicidia;

Quorum

Quorum autē molles existunt, eos fœminas fœminarumq; mores exercere aiunt; si cum paruitate mollities fuerit coniuncta, sed vt est dictum, quæ fortuita, à causaque penitus externa pendent, nullum in corpore nostro faciunt indicium neque de his quidquam rationabiliter asseri potest.

Qualitates vnguum contemplantur. Cap. XV.

Qualitatum aliæ à sensibus immediate cognoscuntur, sicuti odores, colores, & quæ propria, & communia vocantur sensibilia, aliæ cum sensu, vel nō sine sensu innoscunt, quales sunt potentie, & inclinationes, quas non dicimus esse sensibiles, mediante tamen sensu, cognoscuntur, sicuti mediantibus perspicillis minutæ literas vident senes. Cum autem multa per sensus iudicet intellectus, nos de his tantum quæ per visum, & tactum fiunt manifesta in vnguis mentionem faciemus; Per visum immediate cognoscimus colores, hi enim sunt propria oculorum obiecta; color albus in vngue apparet, qui quamvis diaphanus sit multum tamen terræ puræ possidet, quare mollificabilis quidem est vnguis; non tamen liquabilis, vt cera, vel plumbum; & quoniā diaphanus est, ergo & carnis sibi subiectæ colorem refert; Cum autem erit albus purus eboris colorem repræsentans, quoniam tales erunt tendines, nerui, & cerebrum, probabile est, virum huiusmodi esse bonum, quoniam secundum naturā est dispositus, humile, misericordem, placidum, pituitosi sanguinis naturā referentem; si pallor superauerit, manifestum erit non parū melācholici humoris in mixtione tendinis, & cerebri reperiri; erit igitur calidus, & qui sibi prouidere sciat; Chyromantæ, vocant hunc dolosum, alienarum rerum furtiuum appetitorem, infidelem; Putarem rationabilius forsitan vocandum timidum, & infidolum, calumniatorem, & detractorem, vilem, neque audacem ad dicendum quæ sentiat; Quapropter relictis horum diuinaculorum somnijs dicamus. Quos videbimus eburneos,

C

sub